

DE PROFETISCHE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

Wie waren de meest prominente gevangenen die in Jeruzalem werden weggevoerd en naar Babylon werden afgevoerd?

“Onder hen waren van de nakomelingen van Juda: Daniël, Hananja, Misaël en Azarja.” Daniël 1:6.

2. Wie was Nebuchadnezzar?

“In het derde jaar van de regering van Jojakim, de koning van Juda, kwam Nebukadnezar, de koning van Babel, naar Jeruzalem en belegerde de stad.” Vers 1.

3. Wat zorgde ervoor dat Nebukadnezar niet meer kon slapen?

“En in het tweede jaar van Nebukadnezars regering had Nebukadnezar dromen, waardoor zijn geest verontrust werd en hij niet meer kon slapen.” Daniël 2:1.

4. Wat zeiden de magiërs toen Nebukadnezar hen om uitleg van zijn droom vroeg?

“De Chaldeeën antwoordden de koning en zeiden: Er is niemand op aarde die de koning iets kan vertellen. ... En het is iets zeldzaams dat de koning vraagt, en *er is niemand anders die het de koning kan laten zien, behalve de goden, wier verblijfplaats niet bij vlees is.*” Verzen 10, 11.

5. Welk besluit nam de koning in zijn woede?

“Om deze reden werd de koning toornig en zeer kwaad en gaf hij *bevel om alle wijzen van Babel te doden.*” Vers 12.

6. Wat deed Daniël om de gevolgen van het decreet te vermijden?

“Toen ging Daniël *naar binnen en vroeg de koning of hij hem tijd wilde geven zodat hij de koning de uitleg zou kunnen laten zien.*” Vers 16

7. Nadat hij en zijn drie metgezellen tot God over de kwestie hadden gebeden, hoe werd de interpretatie bekendgemaakt?

“Toen werd het geheim aan Daniël onthuld in een *nachtvisioen.*” Vers 19

8. Toen Daniël vervolgens voor de koning werd gebracht, welke vraag werd hem gesteld?

“*Bent u in staat mij de droom die ik heb gezien, en de uitleg daarvan, bekend te maken?*” Vers 26.

9. Welk nederig en indrukwekkend antwoord gaf Daniël?

“*Er is een God in de hemel die geheimen openbaart* en aan koning Nebukadnezar bekendmaakt wat er in de laatste dagen zal gebeuren.” Vers 28.

10. Wat had de koning in zijn droom gezien?

“Gij, o koning, zag, en zie, een *groot beeld*. Dit grote beeld, waarvan de glans buitengewoon was, stond voor u; *en de vorm ervan was afschrikwekkend.*” Vers 31

11. Waaruit bestonden de verschillende delen van het beeld?

“Het hoofd van dit beeld was van zuiver goud, zijn borst en armen waren van zilver, zijn buik en dijen van koper, zijn benen van ijzer, zijn voeten deels van ijzer en deels van klei.” Verzen 32, 33.

12. Wat zag de koning met het beeld gebeuren?

“Gij zag totdat een steen zonder handen werd uitgehouwen, die het beeld op zijn voeten sloeg, die van ijzer en klei waren, en die ze in stukken brak.” Vers 34.

13. Wat gebeurde er toen?

“Toen brak het ijzer, de klei, het koper, het zilver en het goud tezamen en zij werden zoals het kaf van de dorsvloer in de zomer; en de wind voerde ze weg, zodat er geen plaats voor hen werd gevonden; en de steen die het beeld sloeg werd een grote berg en vulde de hele aarde.” Vers 35.

14. Na het vertellen van de droom, hoe ging Daniël verder met het uitleggen van de hoofd van goud?

“Gij, o koning, zijt een koning der koningen, want de God des hemels heeft u gegeven een koninkrijk, macht en kracht en heerlijkheid. En waar de kinderen van mensen wonen, het gedierte des velds en het gevogelte des hemels heeft Hij in uw hand gegeven, en Hij heeft u over hen allen een heerser gemaakt. *Thou art this head of gold.*” Verzen 37, 38.

“Nu begint een van de meest verheven hoofdstukken uit de menselijke geschiedenis. Acht korte verzen van het geïnspireerde verslag vertellen het hele verhaal; en dat verhaal omvat de geschiedenis van de pracht en praal van deze wereld. Een paar ogenblikken zijn voldoende om het in het geheugen te prenten; de periode die het bestrijkt, beginnend meer dan vijftientig eeuwen geleden, reikt echter verder vanaf dat verre punt, voorbij de opkomst en ondergang van koninkrijken, voorbij de oprichting en omverwerping van rijken, voorbij cycli en tijdperken, voorbij onze eigen tijd, tot in de eeuwige staat.”

“Het is zo uitgebreid dat het dit alles omvat; maar het is ook zo gedetailleerd dat het ons alle grote lijnen van de aardse koninkrijken van toen tot nu geeft. De menselijke wijsheid heeft nooit zo'n beknopt verslag geschreven dat zoveel omvat. De menselijke taal heeft nooit in zo weinig

woorden zo'n groot volume aan historische waarheid uiteengezet. De vinger van God is hier. ... Het is een duidelijke regel van interpretatie dat we mogen zoeken naar naties die in de profetieën worden genoemd wanneer ze zo nauw verbonden raken met het volk van God dat vermelding ervan noodzakelijk wordt om de verslagen van de heilige geschiedenis compleet te maken. Wanneer dit het geval was met Babylon, was het, vanuit het standpunt van de profeet, het grootste en meest dominante object in de politieke wereld. ... Voor zover de geschiedenis ons leert, werden alle landen of provincies waar Babylon in haar hoogtepunt van macht tegen optrok, door haar wapens onderworpen.” — *Thoughts on Daniel and the Revelation, pp. 43, 46.*

In het jaar 606 v.Chr. werd Jeruzalem ingenomen door Nebukadnezar, de koning van Babylon, in het eerste jaar van zijn regering en het derde jaar van Jojakim, de koning van Juda. Het Babylonische koninkrijk komt dus op dit punt in het profetische tijdperk.

“Het karakter van dit rijk wordt bepaald door de aard van het materiaal waaruit het deel van het beeld bestond dat het symboliseerde: het gouden hoofd. Het was het gouden koninkrijk van een gouden eeuw. De metropool Babylon bereikte een hoogte die door geen van zijn latere rivalen ooit werd bereikt.

Gelegen in de tuin van het Oosten; aangelegd in een perfect vierkant van 60 mijlen in omtrek. 15 mijlen aan iedere zijde, omringt door een muur die driehonderdenvijftig voet hoog was en zevenentachtig voet dik, met een gracht of sloot eromheen, van gelijke kubieke inhoud als de muur zelf; verdeeld in zeshonderdzesenzeventig pleinen, elk 2,25 mijlen in omtrek, door zijn vijftig straten, elk 150 voet breed, elkaar kruisend in rechte hoeken, vijfentwintig in elke richting, elk recht en vlak en 15 mijlen lang; zijn tweehonderdenvijfentwintig vierkante mijlen, verdeeld zoals zojuist beschreven, aangelegd in weelderige lusthoven en tuinen, afgewisseld met prachtige woningen. ... Deze stad, die in zichzelf vele dingen bevatte die wereldwonderen waren, was zelf een groter en nog machtiger wonder. Nooit eerder zag de aarde een stad als deze; nooit heeft ze sindsdien haar gelijke gezien. En daar, met de hele aarde aan haar voeten, een koningin in weergaloze pracht, die uit de pen der inspiratie zelf deze glanzende titel putte, “De heerlijkheid van koninkrijken, de schoonheid van de

Chaldeeuwse voortreffelijkheid”, zat deze stad, de gepaste hoofdstad van dat koninkrijk dat het gouden hoofd vormde van dit grote historische beeld. Zo was Babylon, met Nebukadnezar, jong, stoutmoedig, krachtig en bekwaam, gezeten op haar troon.” — *Thoughts on Daniel and the Revelation*, pp. 45, 46.

15. Wat zou de aard van het volgende koninkrijk na Babylon zijn?

“Na u zal een ander koninkrijk opkomen, geringer dan het uwe.” Daniël 2:39, eerste gedeelte.

16. Wie was de laatste Babylonische koning?

“Diezelfde nacht werd *Belsazar, de koning van de Chaldeeën, gedood*. Darius de Meder nam het koningschap in, toen hij ongeveer tweeënzestig jaar oud was.” Daniël 5:30, 31; zie verzen 1, 2.

17. Aan wie werd het koninkrijk van Belsazar gegeven?

“Uw koninkrijk is verdeeld en aan de Meden en de Perzen gegeven.” Vers 28.

“Cyxares, koning van de Meden, die in Daniël 5:31 Darius wordt genoemd, riep de hulp in van zijn neef Cyrus, van de Perzische lijn, in zijn strijd tegen de Babyloniërs. De oorlog werd met onafgebroken succes door de Meden en Perzen voortgezet, totdat Cyrus in het achttiende jaar van Nabonadius, de vader van Belsazar, Babylon belegerde, de enige stad in het hele Oosten die toen tegen hem standhield.

De Babyloniërs, verzameld binnen hun onneembare muren, met voorraden voor twintig jaar en land binnen de grenzen van hun grote stad dat voldoende was om de inwoners en de bezetting voor onbepaalde tijd van voedsel te voorzien, bespotten Cyrus vanaf hun hoge muren en lachten hem uit om zijn schijnbaar nutteloze pogingen om hen te onderwerpen. ... Juist in hun gevoel van veiligheid lag de bron van hun gevaar. Cyrus besloot door middel van een list te bereiken wat hij met geweld niet kon bereiken; en toen hij hoorde van de nadering van een jaarlijks festival, waarbij de hele stad zich zou overgeven aan vrolijkheid en festiviteiten, koos hij die dag als het moment om zijn plan uit te voeren. Er was voor hem geen andere toegang tot die stad dan waar de rivier de Eufraat onder de stadsmuren door stroomde en weer uitstroomde. Hij

besloot de bedding van de rivier tot zijn eigen hoofdroute naar het bolwerk van zijn vijand te maken. Om dit te bereiken, moest het water van de rivier worden afgedraaid, weg van de loop door de stad. ... Op de avond van het hierboven genoemde feest gaf hij opdracht aan drie groepen soldaten. De eerste groep moest de rivier op een bepaald tijdstip veranderen in een groot kunstmatig meer, op korte afstand van de stad. De tweede groep moest hun positie innemen op het punt waar de rivier de stad binnenstroomde. De derde groep moest vijftien mijl lager stelling nemen, waar de rivier de stad verliet. Deze twee groepen kregen opdracht het kanaal in te gaan zodra ze de rivier doorwaadbaar vonden. In het donker van de nacht moesten ze hun weg onder de muren verkennen en doorstoten naar het paleis van de koning. Daar moesten ze elkaar ontmoeten, hen in het paleis verrassen, de wachters doden en de koning gevangen nemen of doden. ... In de dronken feestvreugde van die noodlottige nacht bleven alle rivierpoorten openstaan en werd de komst van de Perzische soldaten niet opgemerkt. ... [Zij] maakten hun aanwezigheid in de stad eerst bekend door de koninklijke wachters in de voorhal van het paleis van de koning aan te vallen. Belsazar werd zich al snel bewust van de oorzaak van de onrust en stierf tevergeefs vechtend voor zijn waardeloze leven. Dit feest van Belsazar wordt beschreven in het vijfde hoofdstuk van Daniël; en de scène eindigt met het eenvoudige verslag: "In die nacht werd Belsazar, de koning van de Chaldeeën, gedood". En Darius de Meder nam [in 538 v.Chr.] het koninkrijk in, toen hij ongeveer tweeënzestig jaar oud was." — *Thoughts on Daniel and the Revelation*, pp. 48-50.

Nabonadius, die het koningschap deelde met zijn zoon Belsazar, was niet in Babylon toen de stad door Cyrus werd ingenomen. Daarom wordt in de Schrift alleen Belsazar als koning genoemd.

18. Met welk symbool wordt het Medo-Perzische rijk elders vertegenwoordigd?

"De ram met de twee horens die u zag, zijn de koningen van Medië en Perzië." Daniël 8:20. Deze ram werd voor het eerst geïntroduceerd in verzen 2-4.

19. Welk beest werd gezien dat tegen hem opkwam?

“Een *geitenbok* kwam uit het westen over de hele aarde. ... En hij kwam bij de ram met de twee horens, die ik voor de rivier had zien staan, en hij rende in de woede van zijn macht op hem af.” Verzen 5, 6.

20. Wat was het resultaat van deze strijd?

“En ik zag hem dicht bij de ram komen, en hij werd met woede tegen hem ontstoken, en *hij sloeg de ram, en brak zijn twee horens*. ... Daarom werd de geitenbok zeer groot” Verzen 7, 8.

21. Wie stelde de geitenbok voor?

“En de harige geitenbok is de koning van Griekenland.” Vers 21. Griekenland volgde Medo-Perzië op.

22. Door wat wordt Griekenland vertegenwoordigd in de afbeelding?

“En nog een ander, *het derde koninkrijk van koper*, dat over de hele aarde zal heersen.” Daniël 2:39, laatste gedeelte.

Het is niet noodzakelijk voor de vervulling van de profetie dat een van deze rijken elke bevolkingsklasse en elk geïsoleerd land onder zijn absolute heerschappij zou hebben. Babylon heeft nooit Griekenland of Rome veroverd. Het idee van universaliteit in het geval van deze koninkrijken kan als volgt worden begrepen: toen een van hen aan de macht kwam, werd het het grote en overheersende object in de politieke wereld, en in die zin werd er gesproken over universele macht. Alle volkeren hadden er ontzag voor, zoals het geval was met de stammen in en rond Palestina toen ze hoorden van de succesvolle doortocht van de Israëlieten door de Rode Zee en van hun grote overwinning op farao. Zo zei Rachab tegen de spionnen van Israël: “Ik weet dat de Heer u het land gegeven heeft, en dat de angst voor u op ons gevallen is en dat alle inwoners van het land voor u bezwijken.” Jozua 2:9. Zulke uitdrukkingen komen nog steeds veel voor. We zeggen van een gewoonte dat die universeel is, maar we bedoelen daarmee niet dat absoluut iedereen ter wereld die gewoonte aanneemt: ze heeft simpelweg voldoende aanhang gekregen om overal respect af te dwingen zonder tegenstand. In die zin heeft ze een universele kracht. Zo ook met deze profetische rijken. Niemand kon ze met succes weerstaan; daarom werden ze universeel genoemd.

23. Wat wordt er gezegd over het vierde koninkrijk?

“En het vierde koninkrijk *zal sterk zijn als ijzer*; want ijzer verbrijzelt en onderwerpt alles; en zoals ijzer dat al deze verbrijzelt, *zal het verbrijzelen en vermorzelen.*” Vers 40. Als de eerste drie koninkrijken universeel waren, en het vierde sterker dan alle andere, dan moet dat ook universeel zijn geweest. Twee universele rijken kunnen niet tegelijkertijd bestaan; dus als we een vierde universeel rijk vinden, moet dat het rijk zijn dat wordt aangeduid met de benen van ijzer.

24. Waar wordt zo'n kracht zichtbaar gemaakt?

“En het gebeurde in die dagen, dat er een bevel uitging van keizer Augustus, dat de gehele wereld ingeschreven moest worden.” Lukas 2:1.

Het feit dat de hier genoemde Romeinse keizer de macht had om over de hele wereld belastingen op te leggen, (inschrijving voor belasting), laat zien dat zijn jurisdictie zich tot ver uitstreckte.

“Het rijk van de Romeinen *vulde de wereld*; en toen dat rijk in de handen van één persoon viel, werd de wereld een beveiligde en sombere gevangenis voor zijn vijanden. De slaaf van het keizerlijk despotisme verwachtte zijn lot in stille wanhoop, of hij nu veroordeeld was om zijn vergulde ketting voort te slepen in Rome en de senaat, of om een leven in ballingschap te slijten op de dorre rots van Seriphus of de bevroren oevers van de Donau. Weerstand bieden was fataal en vluchten was onmogelijk. Aan alle kanten werd hij omringd door een enorme uitgestrektheid van zee en land, die hij nooit zou kunnen doorkruisen zonder ontdekt, gegrepen en teruggegeven te worden aan zijn geïrriteerde meester. Buiten de grenzen kon hij met zijn angstige blik niets ontdekken behalve de oceaan, onherbergzame woestijnen, vijandige stammen van barbaren met wrede manieren en een onbekende taal, of afhankelijke koningen die maar al te graag de bescherming van de keizer zouden kopen door een onaangename vluchteling te offeren. “*Waar je ook bent*”, zei Cicero tegen de verbannen Marcellus, “*onthoud dat je altijd in de macht van de veroveraar bent.*” — *Gibbon's Decline and Fall of the Roman Empire, chap. 3, par. 37.*

25. Wat werd aangegeven door de mengeling van klei en ijzer in de voeten en tenen?

“En terwijl gij de voeten en tenen zag, een deel van pottenbakkersklei en een deel van ijzer, dat zal een verdeeld koninkrijk zijn.” Daniël 2:41.

De aanwezigheid van klei bij het ijzer duidt op de zwakte die het rijk binnendrong door de groeiende weelde en verwijfdheid van zijn bevolking. Dit maakte het koninkrijk tot een gemakkelijke prooi voor de verschillende stammen barbaren die de uitgestrekte gebieden ten noorden en oosten van West-Rome bewoonden. Deze stammen vermenigvuldigden zich in de loop van de voorgaande eeuwen en hingen, in het begin van de christelijke jaartelling, als de donkere wolken van een allesverwoestende storm, in ontelbare menigten langs de grenzen. Hierdoor werd het West-Romeinse Rijk in tien delen verdeeld.

Het tijdperk van deze ontbinding besloeg bijna honderdvijftig jaar, van ongeveer het midden van de vierde eeuw tot bijna het einde van de vijfde. Geen enkele historicus plaatst het begin van dit werk van het uiteenvallen van het Romeinse rijk eerder dan 351 n.Chr., en geen enkele schrijft het einde ervan toe aan een latere datum dan 483 n.Chr. Over de tussenliggende data, dat wil zeggen de precieze datum waarop elk van de tien koninkrijken die op de ruïnes van het Romeinse Rijk ontstonden, moet worden gedateerd, bestaan er enige meningsverschillen onder historici. En dat is niet vreemd, aangezien we bedenken dat dit een tijdperk van grote verwarring was, waarin de kaart van Rome vele metamorfoses onderging, waarin er revoluties en contrarevoluties, bewegingen en tegenbewegingen, veranderingen en tegenveranderingen waren, en naties werden geplaatst en verdrongen, soms in snelle opeenvolging. Maar alle historici zijn het erover eens dat er op het grondgebied van West-Rome uiteindelijk tien afzonderlijke koninkrijken werden gesticht, en we kunnen ze veilig toewijzen aan de tijd tussen de hierboven genoemde uiterste data. — 351 en 483 n.Chr.

De tien naties die het meest verantwoordelijk waren voor de ondergang van het Romeinse Rijk kunnen (ongeacht het tijdstip van hun vestiging) als volgt worden genoemd: de Hunnen, Ostrogoten, Visigoten, Franken, Vandalen, Sueven, Bourgondiërs, Herulen, Angelsaksen en Lombarden. De connectie tussen deze en enkele van de moderne naties van Europa is nog

steeds terug te vinden in de namen, zoals Engeland, Bourgondië, Lombardije, Frankrijk, enz. Zie "Newton on the Prophecies," pp. 209, 210, Machiavelli, Gibbon, etc.

Sinds het begin van de zesde eeuw hebben zich in Europa vele politieke revoluties en territoriale veranderingen voorgedaan, maar de verdeeldheid van het land blijft voortduren. En commentator Mr. Scott bevestigt dat deze politieke verdeeldheid sindsdien erkend is als de tien koninkrijken van West-Europa. Ze zullen tot het einde voortduren.

26. Wat zal er in de dagen van deze koningen gebeuren?

"En in de dagen van die koningen *zal de God des hemels een koninkrijk oprichten, dat in eeuwigheid niet te gronde zal gaan*; en het koninkrijk zal niet aan een ander volk worden overgelaten, maar het zal al die koninkrijken verbrijzelen en tenietdoen, maar het zal zelf voor eeuwig blijven bestaan." Daniël 2.44.

Het zal duidelijk zijn dat dit eeuwige koninkrijk, dat gevestigd zou worden op de ruïnes van de tien koninkrijken, niet in de dagen van Christus gevestigd had kunnen worden, aangezien de tien koninkrijken toen nog niet bestonden. We weten dat Gods Koninkrijk nog in de toekomst ligt, omdat de tien koninkrijken nog bestaan; en dat zou niet kunnen als Gods Koninkrijk, waar hier over gesproken wordt, al was opgericht, want dat zou de tien koninkrijken vernietigen en er de plaats van innemen..

"In de dagen van deze koningen zal de God van de hemel een koninkrijk oprichten." Dit toont aan dat er ten tijde van de oprichting van het Koninkrijk Gods meerdere koningen tegelijk zullen bestaan. Het kan niet verwijzen naar de vier voorgaande koninkrijken; want het zou absurd zijn om dergelijke taal te gebruiken met betrekking tot een reeks opeenvolgende koningen, aangezien het Koninkrijk Gods pas in de dagen van de laatste koning zou worden opgericht, niet in de dagen van een van de voorgaande." — *Thoughts on Daniel and the Revelation*, p. 63.

27. Kan er enige twijfel bestaan over de vervulling van deze profetie?

"De grote God heeft aan de koning bekendgemaakt wat er hierna zal gebeuren: *en de droom is waar en de uitleg ervan betrouwbaar*." Daniël 2:45.

De geschiedenis bevestigt de voorzeggingen van deze profetie tot in de laatste detail, en we kunnen er gerust van uitgaan dat ook deze even zeker zal worden vervuld als alle andere. Hoe volledig de inspiratie van de Bijbel wordt bevestigd, kan alleen worden begrepen door de studie van het profetische woord.

Look for the way-marks as you journey on,
Look for the way-marks, passing one by one;
Down through the ages, past the kingdoms, four,
Where are we standing? Look the way-marks o'er.

First, Babylonia's kingdom ruled the world,
Then Medo-Persia's banners were unfurled;
And after Greece held universal sway,
Rome seized the scepter — where are we today?

Down in the feet of iron and of clay,
Weak and divided, soon to pass away;
What will the next great, glorious drama be?
Christ and His coming, and eternity.

Franklin Edson Belden (1886)

KRACHTVANBOVEN.NL

OORSPRONKELIJKE TITEL EN JAAR VAN PUBLICATIE: *"BIBLE READINGS FOR THE HOME CIRCLE"*, 1888,
PP. 17-24, "PROPHETIC HISTORY OF THE WORLD".

PACIFIC PRESS PUBLISHING COMPANY, OAKLAND, CALIFORNIA.

COPYRIGHT 1888: REVIEW AND HERALD PUBLISHING COMPANY.

NEDERLANDSE VERTALING, VORMGEVING EN DRUK: KRACHTVANBOVEN, 2025

WWW.KRACHTVANBOVEN.NL

KRACHTVANBOVEN.NL

**KRACHT
VAN
BOVEN**